

P. 1767/2 21
625

Kari Uutta ja Kaunista
S u m a l i s t a
W i r t t ä ,

Ensimmäinen:

Mun Jesuren helmasa, Mä se.

W. F. Nistän H. M. A. sydämeest, se.

Toinen:

Jesu! tule tygön tänn, hallitzeman, se.

W. F. Ole Sielun iloinen, se.

D U E U S A , 1831.

Präntätty C. C. Barchin Kirja-Präntisä.

W. 1. Mistan HERRaa sydämeſt, x.

v. I.

Mun Jesuxeni helmasa, Mä
wihdoin löysin lewon, Mun
Wapahujan hawoisa, Sain synnin
kuolost eron; Niis on mull murhes
lohdutus, Niis on mull tuskis wirwo-
tus, Niis kuolost eloon kuljen.

v. 2. Viel ihmetellen muistelen,
Mun endist orjuttani Kost synnin kan-
sa taistelin Eng' tunden Jesustani:
Waike' pyysin wälttä wäärnyttä, Sa
harjotella pyhyttä Embä mä lepoa
löytän.

v. 3. Mä monda kerta lupaisin
Ei wastoin tundo tehdä, Kuing' u-
sein kuitengi langeisin, Sen sain mä
häpiäll nähdä, Tot enämb' pyysin
pyhytteen, Sitt' enämb' wajoin pa-
huteen, Ett olin synnin orja.

v. 4. Peljästyn oli sydännen,
Sain kowist uhkaurist, Ett wari'
wapi'

wapis' ytimen, Helwetin kaunisturist,
Johon mä luulin olleen syyn, Etten,
mä syndii wälttä pöyn, Eng' Luojan
Lakii täyttän.

v. 5. Wastuudest itzen rohwai-
sin, Kaikk' synnit hywäst jättä, Heill
kaikill' todell' sanoin niin, Ett te saa
enä pettä; Ei monda hetke tarwittu,
Kuin jällen olin suomittu, Sill' syn-
di ol' mun Herran.

v. 6. Täst' surkias sielun waara-
sa Mun Herran Taiwast näki, Hän
sanoi minull' Sanasa, Ei auta oma
wäki, Ei oma pyhys, kaunistus, Kaikk'
se on sula sastaisuus, Taiwasen ei fill'
päästä.

v. 7. Tai ääni silmän rawotti,
Mä huomata nyt taisin: Ett olin
perät alasti, Mist' mä nyt lewon sai-
sin, Se ol' mun halun huokaus, Se
ol' mun pöndön rukous, Niin äänen
toisen kuulin.

v. 8. Jesuren tygö joudu waan,
Ja armon muru ano, Siel synnit
ander annetan, Kaikill' kuin uskos
jano: Täst' sydän rupeis palaman,
Jesuren perän halaman, Mutta Jär-
ki wastan sanoi.

v. 9. Taidatkos Jesust lähesty,
Sun syndis paljoudes, Mahtako a-
sias

fias menesty Niin suures fastaisuudes,
Sä olet synnis perät kuoll, Ei JEsus
enä sinust huol, O julman jär-
jen juonda.

v. 10. Eäs kauhias kuollon me-
resä, Mä nänyrisä olin, En löytän
neuwo järjestän, Mä uuden äänen
kuulin, Waiks olet suurin syndinen,
Wihelijäisin, raadollinen, JEsukseen
sä waan turwa.

v. 11. JEsus on sinun lunastan,
Hän sinun peräs huuta, JEsus on
sinun pelastan, Ett sä nytt tarwitz
muuta, Waan ettäs turwat JEsu-
reen, Hän ombi sinull armoinen,
Hän synnit audex anda.

v. 12. Mun sydämeni ihastui,
Ett armo on wiel tarjon, Etzimän
JEsust riemastuin, Waikk syndi pai-
no paljon, Ja kuin mä JEsust kat-
zelin, Ja armo armost rukoilin,
Niin armon päiwä koitti.

v. 13. Eäs' kalliis armon koito-
sa, Nytt uskon kipin loisti, Tok' Wa-
pahrtajan woitosa, Pois lijan murhen
poisti. Ah kuing' suur' ol' se loh-
dutus, Ett JEsuses ol' lunastus,
Eäs ilo, armo, autuus.

v. 14. JEsusen pääl mä sälyh-
tin, Kuorman kuin mui painoi, Sen
hänen

hänen kansans waihetin, Hän mi-
null armon annoi: Si' hywäs tur-
was poikani, Sä olet nyt mun oma-
ni, Sioiten hän mull sanoi.

v. 15. Jos on syh kiittä Jesu-
sta, Niin mahdan minä totta, Ett
on mun päästän' synnistä, Ett on
mun armoins ottan; Kuin lapsi ai-
tins helmasa, Mä saan nyt syleit
Jesusta, Uskos ja rakkaudes.

v. 16. Mä tygö armo-
istuin, Nyt turwall käydä mahdan, Sill'
Jesús on mull lepyinen, Mä hä-
nell jutell taidan, Kaikk wikan ja
mut puitteni, Hän tietä kaikk mun
tarpeni, Hän murhen minust pitä.

v. 17. Viel tunnen usein liha-
san, Sen wanhan synnin himon; Se
liehakoitze powesan Ja waldans pe-
rän kimmio, Mut kuin mä Jesust
rukoilin, Ja hawoi hänes pitelin,
Niin syndi suunsa tukki.

v. 18. Jesuren pyhis hawoisa,
Niis synnin himo sammuu, Niis tai-
ta sielun janosa, Nutuden wettä am-
mu, Niis löhdän puhdistureni, Niis
kaiken kerskaureni, Niis Ilkää wa-
staan kuljen.

v. 19. Kaikk maailm' pilkka ni-
mellä, Walhesen toden säke, Ja tar-
kotta

Kotta niit kiwellä, Jott' Iesus hur-
skax näke, Ahu' Iesus omans to-
tutta, Kärsinän mailman koirutta,
San heil kaikk hywin teke.

v. 20. Kaikk häijy hengi satan'
wiel Mun wikojani matki, Sa pyh-
tä miina ylös niel, Suondens kans
julmain ratti; Mutt kuin mä rien-
nän Kaupungiin, Jesuren pyhiin
hawiihin, Koiruttans häijy häpe.

v. 21. Nyt Jesu rakas, woi-
mas lain! Ett hengen waiwaisudes
Mä sinus kiini ripun ain, Sa ui-
des kuuliaisudes. Amn' Jesu! ann
mun uudistu, Amn heikko uskon wah-
wistu Toiwos ja rakkaudes.

v. 22. Kans uskon koeturisa,
Ah' Jesu! ann mun waiwu, Waan
kaihis kiusaurisa, Amn toiwon puoles
taipu, Ett kiiniripun sanasa, Sa ar-
mon lupaurisa, Sun wirwoitustas
maistan:

v. 23. Niin hawojas mä suute-
len, Sa niihin itzen suljen, Mä wei-
san niist ja juttelen, Sa niitten tur-
wi kuljen Tääl surkeuden majasa,
Six kuin mä taiwan kuorisa Sjäistä
woittioo laulan. Amen.

Toinen.

B. K. Ole Sielun iloinen, cc.

Jesus tule tygön tän, Hallitzeman
elämän, Ettei paha mailma Mi-
nua wahingoita saa.

v. 2. Jesus! weres woiman kautt,
Kadonetta lastas aut, Sohdat händä
oikiall tiel, Taiwan owi awa wiel.

v. 3. Urmon Jesus enänä, Syn-
nin taakka kewenä, Sydämen uudi-
sta Saastaisudest puhdistä.

v. 4. Jesus! pese we elläs Pu-
naisella hielläs, Minua synnin loa-
sta Haisewaisest ruopasta.

v. 5. Jesus! nahwist sairasta,
Murhellista watwaissta, Lohduta ja
wirwota, Epäityrest kirwota.

v. 6. Jesus uskon alkaja, Ratu-
waisten auttaja, Wahwist minun u-
skoan, Soka päivä ainian.

v. 7. Jesus Kuolemansa kautt,
Kuoleman tuskas mua aut, Ja ota
sielun wastahan, Songas olet lunastan.

KIRJASTO
KIRJASTO
KIRJASTO